

Dobrogea

ZIAR INDEPENDENT SĂPTAMÂNAL

REDACȚIA
Bul. Ferdinand No. 20
ADMINISTRAȚIA
Str. Ștefan cel-Mare No. 16

Director: Sandi Constantinescu

ABONAMENTE
1 an Lei 300
 $\frac{1}{2}$ an Lei 200
Instituții Lei 600

DUPA ALEGERILE PARTIALE

Se pare că alegerile partiale au mulțumit pe toată lumea: unii sunt fericiți că trăesc încă, alții că renasc, alții că au aflat despre propria lor naștere și în fine alții că nu au murit. Apără fiecare ceea ce poate: unii pozițiile pe care stau, alții socotilele pe care le fac, alții gândurile pe care nu le mărturisesc și în fine alții un simplu sentiment de onoare.

Liberătății acestor alegeri, corectă păstrată de guvern, datorăm putința unei priviri în gândul masselor votante.

Surpriza numerică au adus-o liberalii d-lui George Brătianu. De parte de o constituție indicăneană pentru a doua zi, rezultatele acestor liste rețin atenționează: de unde are d-l George Brătianu voturile care au emotiunea pe vechiul partid liberal. Partid de masse nu, partid de curenț, de loc; cadre? D-l George Brătianu e foarte tânăr, nu a făcut nici o probă și are prietenii de seamă așa de puțini încât să găsească un foarte incercat prim-ministru. E drept că chestiunea nici nu se pune încă și e adevarat că cele mai mari uzini au la debutul lor un mic atelier de reparăriuni.

Tot respectul nostru teoretic, pentru alegatorii d-lui George Brătianu, pentru acei cetățeni care au făcut brava distincție între partide cărora li se datorează ceea și un partid care cere ceea, reprezentând deocamdată numai gloria de care a fost jefuită casa părțintăscă spre a fi înpletită în nevinovăția provizorie a omului fără trecut politic. Sunt moștenitorii care se plimbă, în mod nobil, cu banii defunctului omițând, à la russe, să plătească datorile.

Oricât de sensibile s-ar impune consecințele acestor voturi asupra rezultatelor alegerilor partiale efectuate, nu este totuși de văzut în ele manifestarea unei opinii noi în politica internă și jării. Noul partid liberal s-a născut nu dintr-un proces politic național ci dintr'un proces foarte practic de partid. Tinta fixată a fost și mai rămâne încă cucerirea partidului liberal prin înfrângerea direcționii lui aliată acum în mainile delicate dar sovîtoare ale d-lui Duca. Pe asemenea bază s-au pusut și încă se mai pot avea voturi, dar ele nu reprezintă decât gândurile celor care le-au cerut și le mai vor: gloanțe pentru frajă și creatorii de ieri. Neîncrederea masselor în organizațiile noii este un fapt cu care trebuie calculat. Această neîncredere este și binefăcătoare pentru politică internă și jării: organizațiile noii nu aduc decocată decât o diviziune mai mult a oamenilor politici adică un obștacol mai mult apropiilor atât de recomandabile partidele noastre. În cazul cel mai bun aceste organizații noui nu ar putea deveni decât redilea exemplarelor de partide pe care, ori le-a avut ori le are, jări.

Vechiul partid liberal va ieși căștigat din luptă pe care o duce azi, și cu rezultate remarcabile precum s-a văzut din alegerile partiale, d. George Brătianu: va trebui să abdice din ce în ce mai mult dela unele vechi metode în numele cărora d. Chircu-

lescu de pildă a fost ce-a fost pentru a rămânea ceea ce este un învins al județului său.

* * *

Pe când masurile alegătoare bine sau rău sănchezesc prin voturile lor pe oameni și partidele în luptă, — ritim vechi desii nu tocmai bătrân, — manucure partidelor în genere, continuă. La masa de toaleță stă partidul național-trănist. Stă, adică uită, reneagă și se comblace odă mai mult într-o foarte obișnuită lipsă de mandrie. El asistă imperturbabil cum d. general Ionescu nu director al călări ferate declară că are concursul guvernului... Si dacă i l-ar retrage? Cine e de rând la manucură?

+ GHIONIS-DELAISTRU

Din Chișinău nu vine sărea că la unul din Sănătorii unde s-a dus să-să ceară de sănătate, s'a prăbușit din viață unul din cei trei români care urmau să devină Ghionis-Delaistru.

Să stăm o vârstă când pentru ziaristica este vigoare, când încă putea să mai creze. Sufletul idealist însă s'a pierdut în necunoscut.

L-am cunoscut pentru prima dată când era la conducerea redacției a ziarului „Dobrogea Jună” care are meritul de a-l fi format. L-am văzut apoi retragându-se pentru a-și forma întrupă să proprie, fondând „Gazeta de Constanța”.

L-am cunoscut însă mai de aproape când l-am urmat în „Cuvântul”, ca redactor pentru Dobrogea, unde era bine apreciat.

In cele din urmă a fost un veteran gazetar în retragere. Ca tuateace a cunsuții trei luni a colaborat la fondarea „Gazetării Democrației” pe care să-și sprijină s-a contat mult.

A fost simplu și modest. Să-a format un condeiu din indemniză altora pentru ca mai apoi el să ne dea o pleiadă de gazetari pe care li-i are Constanța.

A statuit pe mulți, a întrunit pe mulți; nu-a căutat însă să-să revindece nici un fel de drepturi.

A fost un caracter de rasa desii nu era un aristocrat.

Toate acestea au contribuit la marimea numărului de amici.

Din partea noastră picurăm și noi căteva lacrimi pe momentul neșătăuitor nostru confundat, rugând pe bunul Dumnezeu să pațească și să întrească sufletul nemodăștilor familiilor.

Pie-tă, numă ușoara!... I. El

Grav accident la Librăria Soec

Pe când d-l Brigeanu Florian funcționar superior la librăria Soec din localitate era urat pe o scară de patru metri, spire a verifică unele marfuri din raftul de sus, a făcut un pas greșit, căzând jos de pe scară pe geamul teighelei din magazin. Căzătura a fost atât de puternică, încât s'a ales cu căteva coaste frânte și din cauză geamul care se spăsise, i se sătăcă arterele de la mâna stângă, pamsat imediat într-o altă de la oră ce pericol.

Din partea noastră regretăm acest trist accident, dorind o grabnică însanătoșire.

Cuții și răspândiți ziarul Dobrogea

Cronica Săptămânei

In localitatea Lepnignono pe malul drept al Tibului, se fac cercetări pentru descoperirea unor morminte etrusce. Incepul cercetărilor a fost făcut de o fată, care se servește de o triste care se pune în mișcare, de îndată ce fata se află pe deasupra unei ruini, din aceste mișcări rabdomana deduce adâncimea, extensiunea și felul cum se găsește ruina.

O comisiune în frunte cu toate autoritățile localității studiază aceste morminte unde se speră să se găsească diferite bogății istorice.

* * *

La Budapesta a fost condamnat la moarte Capitanul ungur Pinter, pentru că a omorât cu trei focuri de revolver pe logodnicul soției sale Elena Rădulescu română de origine.

Totuși se fac mari demersuri pentru grătiera sa, până în prezent s-a adunat peste 10.000 îscălduri de grătiera.

* * *

La Brăila se instruiește de către cabinetul I încadrare, o vastă escrocherie și abuz de încredere a lui Gh. Iorgulescu din Brăila fost asigurător la Societatea de asigurări Albină, este invinsul că ar fi excrocălat cu mai multe milioane pe diferenți fabricanți din străinătate cu care era în legătură de afaceri. La Brăila a abuzat de încredere D-nei Raduwiller, pe care a excrocălat cu o sumă destul de fabuloasă care se ridică la circa 1.200.000 lei.

* * *

La Tel-Aviv se va înființa în curând un mare muzeu, care va cuprinde, săli pentru expoziții ale marilor pictori și sculptori evrei, pentru tablouri și lucrări plastice cu subiecte biblici, pentru expoziție de artă evreiască, și săli pentru obiecte de cult religios, colecție numismatice și redare scenelor istorice. Acest grandios locaș a fost donat pentru muzeu de Primarul orașului Tel-Aviv.

* * *

Societatea anonimă de Asigurări „AGRONOMUL” din București aduce la cunoștința tuturor asigurătorilor că la tragerea ce a avut loc la sediul Societății, a eșit la sorti polita cu Nr. 51513 a d-lui Stoicovici Grigore din Lipova în sumă de lei 20.000.

ULTIMA ORĂ

Marele prieten al României, Generalul Berthelot, a murit, Miercuri seara la sanatoriu. Gen. Berthelot a murit de aceeași boala care a avut-o și mareșalul Joffre.

— La București, au fost ciocniri între C. F. Riști și Armata. S-au făcut căteva arestări, sunt și răniți.

Erich Maria Remarque și Ernst Glaeser

Din pleiaada de scriitori ce s-au încercat să ne înțeleagă: marele razboi mondial s-a remarcătoarei, ce vor fi legături pentru posturantele printre promotorii păcii. Cronicați îndeloi al tuturor amintinilor — multe comice, foarte tragiice — împreună și, în general, a întâmpinărilor din război, au sfătuit, în naivitatea stilului lor, să grăvează războul în roata majestuoasă lui grozăvile.

Scopul cărții lor fiind lansarea îndeloi de pace, au înțeles că, pentru atingerea lui, e necesară înțălțarea oricărui tendință de govorină, coloare politică și chiar patriotică. Că, se cice unuim comentatorul sau descriitor al războului nău reușit, a rezistat celor doi germani: Erich Maria Remarque și Ernst Glaeser.

Au lăsat ca povestitorii filiale nevinovători, ce cugetau cu susținut, cu înțima (nici nău atât), erăndându-se în simplitatea povestitorilor și unor întâmpinări trătăte, ce nu avuveseră încă timpul material să se lase influențat de ideile false ale poliției și numai astfel povestirea celor doi copii capătă o reală valoare de imparțialitate. Cei doi copii au trăit clipe grozave, au văzut — la etate, când susținutul lor trebuia hrănire cu buzi trănsafra — moartea în cele mai obișnuite ipostaze, în cele mai hidioase forme; la etate, când viața lor trebuia să fie o scurgere de jocuri și sârbăriști, au trebuit să se joace cu moarte, să shurde în sănge. Mințea lor, maturizată înainte de vreme, se întreba cu grozav: „Dece totale acestea? Dece? Susținutul lor s-a înămărit, din înimile lor au fost sunsite sentimentele de nobilie, de doliologie. Au devenit stane de piatră, mașini umane ca haineaua gurile nesfășoare ale tunurilor.

Acum, când spiritulă povințile încep lar să se agite, clăind îndărăt războului nimicitor, conștiința de nouă pericol ce amenință omenești și consecințele lui, cel doi copii au ridicat glasul și au zugrăvit — ca un imens strigăt de revoltă — cea mai mare criză umană: războul. Nău învinovății pe nimeni; nău tras nici o conchizie, dar ar arătat un tablou grozav, un tablou de săng și cadavre. Si e destul de elocvent.

Glaeser nu-a arătat războului dinăuntru fructului. Războul soților lipsite de soț, a copiilor lipsiți de tatii ocroritoși, a însemnării populației nevoiașe, compusă din bătrâni, femei și copii, în luptă cu foamea, cu bolile molinoase, cu lipsile de destrăbârlă, contra cărora trebuiau să lupte mai ales sărmănele soții finere, trebuind să fișă piept avâlanșei soldașilor în conciliu, ahiați după femei, în urmă unei lungi, extrem de lungi abîmlințe în traiere. Si puține erau eroinele ce puteau jinde piept.

Remarque nu-a arătat războului. Ne-a condus în fața hiderilor morți, lăsându-ne să astănuim la grozavul ei necerșit. Ne-a condus în spitalile occizionale, salis-luite în biserici, ale căror bolti — ce răsuau altădată de evlavioase cîntecă de rugăciune — huiu de gemenile răniților și de strigătele nebunilor. Unde medici

lucrăd mecanic din cauza imprei bătrâni, tăsiu în carne vie, desfrunchând membre, lăsând din oameni neoameni. Ne-a făcut să trăim aplice grozave ale bielei „carne de ton”, ce trebuia să le retraga în dezordine din față dusmanului cotropitor, învingător, ce-i secesau răuri mari. În fine ne-a făcut să trăim, alături de soldați, noastre susținut și le dăruiam cu prisosință înămărtăcia războului.

Atât „Nimic nu poa fronte de Vest” că și „Contingență 94”, sunt pline de umătate, pline de simfirie, pline de durere și compătimire pentru imensa suferință cauzată lumii de către acele careva persoane puternice, vaniloioase și arrogante, care sprănu și satisfacă meschinie interese de omur propriu și chiar pecuniară, sub masca patriotismului, nău soșită să năundă lumea cu săngeli și lacrimile astăzi nevinovători.

Ambele opere se feresc și remarcă aceasta, întotdeauna, că se întreba de ce să-și desfășoară acest ciclon uman asupra omunității, dar și aci să dea deslușiri.

Nomus Glaeser, privind dinăuntru de dincolo din față frontală, ne arată că scopul său este real al războului era interesul. Că toate popoarele au fost victimile diplomatiei interesaș, că toate să înarmă și atacă cu furie fără să fie de fapt pentru ce.

Să făcut un film după opera lui Remarque. În toate părți a fost atrăută cu succes, spectatorii primindu-i ca placere acest caleidoscop al grozăvilor trecute, survenind cu nesfășuidea de pace ce emană din perințarea peliculei.

Numei Germania și Austria au bolocat filmul. Dece? Avea ceea ce înțignea la adresa lor? Nu. Oare aceea căsătoria nu îndrăgostește să bănușă aceste două părți de găduiri tensiunjoase.

După războul să s'încercă pe toate tărâmurile o apropiere între popoarele învingătoare și invinate și mai ales Franță și Germania — astăzi rivale secolare — și se părea că, în sfîrșit, cele două părți își vor întinde mâinile fratresc.

Regisoriul filmului — al căruia nume îmi scapă — a avut grija să nu iasa din spiritual carțel îl Remarque păstrând aceeași imparțialitate de filos fotograf umor fabulos, al cărui subiect nu înțerește. Să-i permă o singură dreptare, dar și aceasta să răsucnește pe nimeni că, din contra, să accentueze asupra ideei de pace și împăcare a celor două puteri dușmane. Anume, scene dintr-un spital german, unde doi soldați răniți, unul francez și altul german, mor clandestini și mănu.

Agitatorii povestirii sunt din orice motiv, pentru însușirea unui nou războul. Totuși răniții ferm cîntă până la urmă, va triunfa idea de pace și că nici un popor tu se va găsi să apindă flacără unei noi crimi sociale.

L. M.

BOTEZUL CEL NOU

Au trecut peste noi Români valuri de foc, de sâng și de lacrimi, dar minte nu am căpătat și susținem nici nău să cîrăjă. Sărăparea că merele părjol al războului mondial, — în urma căruia toate popoarele, chiar și cele învinse au devenit mai serioase, mai mustențoare și mai prevăzătoare, — a înghitit la noi toată elita popului român, pe acei idealisti curați și nobili, care mai fineau odinioară cumpăna vieții noastre morale. Acuma, unde te uji numai desargăregare și pacătoșenie și areciori slave protestări. În curând să ne semăşim în ruine și noroi că'n elementul nostru și ne vom trezi un popor prăbut sub dărmăturile nările de noi înșine asupra noastră. Să privim puțin cu ochi împrej și drepti edificiul nostru social. Să-l luăm de sus. De cine suntem căruții? De un sir de oameni care se perindă la putere însetăți nu de patriotism și dreptate, ci de gloria eferemă a puterii și satisfacția mai rentabilă a puterii de a ieftui biata jardă; de grijă numai de a-și apăra prin legi și spre neîndreptățirea lor și a protejătorilor lor, — ilegalitatea lor. Să tot restul cădirii sociale gême apăsat de straful împătralor care acoperă dezastrul unei gospodării nechibutite. Să schimbăm apercușul casei noastre naționale prin care plouă cu bîruri și asuprișuri? E ore suficiențe? Să mai venim în tară oameni de frunte pentru fruntea jardă! Vor fi, dar cine să-i ridice la locul meritării în jara în care numai basmul, protecția și politica unor prădate ridică pe un om la cărmă? Să nu am încercat pe atâtia? Să nu toți ne-au dezamăgit? Să nu îi vine să spui cu poetul anului 1840: „...De imbutățirele rei suntem de mulți sătui!...“

Nu schimbarea de fruntași și remediu căci la noi nici restul edificiului nu e mai solid. În casa noastră numen, sau prea puțini își fac datoria cum se cuvine. Tărâță, surpu temelia munind prost sau puțin, pierzându-și vremea, cu planuri politice în cărțilumi sau în jurul primăriei; intelectualii nu e pregătit și destul de lumină; nici cel care se instruiește: elevul, — căci grăla lui și se treacă prin scoli cu intervenții, nu cu sărguină, — nici cel care instruiește, ajuns la catedră prin politică și gândindu-se la politică și învățără (nu toți, dar foarte mulți) — la noi mai tot functionarul își capăta loc prin slăginăciu, nu prin merit și se menține prin lingurie, nu pe dreptate. Să cei mai bunii, cel mai curați și mai modești, răpmări din afară, în fața ușilor închiise. Atunci? — Cu o astfel de putredă arhitectură, ce va deveni edificiul nostru social?

Va deveni ceea ce în toate lucrurile care se clănușesc, — va cădea. Si cine

va mai trăi până atunci va plângă ca pe ruinele vechiului oraș împărătesc:

— Acolo sezum și plânsum,
La malul Vărvonului
La catedra Domului...

Atunci va fi prea târziu.

De-abia dacă acum nu e prea târziu să ne întărim credința printre botez nou: de muncă, cînste și dreptate. Să-i dacă noi, prea mulți povârnici spre nor, nu vom săprimă botezul de bunăvoie, să se găsească un om puternic, un vîțor sălit botezator al jardii, care să ne cufunde în nou Jordan din care să răsărâm curia sau selecționări, lepădați de multe prea multe noastre năruiri incubate în noi.

Profet

Sate fără pază

Cele mai multe sate sunt complectamente lipsite de cea mai elementară pază? Prefectura nu ia nici o măsură în această privință. Să suntem une patru de jandarmi nu trece cu săptămâniile, iar hoții și tălahari s'au cuibărit ca într'un raiu, terorizând și je-fuind pașnicii locuitorii ai satelor.

Astfel se explică deosebita spargeri din satul Ghivieni, Caraomer, Tascof și altele tot atât de mari și importante.

OGLINDA ZILEI

Dialog, între doi consumatori la o cafenea din centrul orașului, în timpul viscolului de săptămâna trecută

— Ce caști să?

— Păi nu vezi ce timp miserabil și afară, mă înspune grozav!...

— Ei și! O fericire pentru noi vremea astă, că scăpăm cel puțin de perceptorii, care nu ne iate bate capul pe un timp ca istă.

— ...ai dreptate, dacă ar mai fiene cel puțin două luni, nu ar fi rău, că bani tot nu am de unde-i da.

Actualitate

NOCTURNE

Ora 13 din noapte. Piața Independenței, lipsită de freacătă promenadelor cotidiene, își păstrează tăcerea majestuoasă, căndă, pară, să nu-i turbe din gânduri ni poești Ovidiu, oajan în Tomis „filozof”.

O ceasă deasă învârte piața, transformând berurile electrice în sărmăne licărișe palpitătoare, gata, gata, să moară. Un englez rătăcit prin melegurile noastre, exclamă admirativ: „Bravo, România!... Ridică-te în Londra! Cu cea astă, pară își fi pe Dower!... Se spune că România rămâne în urmă cu progresul!...“

O mogăldieșă se conturează în ceasă, miscându-se ritmic dela un colț la altul. E dom' Vardist. Păzește cu străinice reglementarea „sensitiv unic”. Deafel, birjarii, de frică să nu cada în contravenție moșul pe capăt, visând la misterul cari se încăpățănează să nu se arate. Oare nu-i ascunde cetea?

Tăcere patriușă ce domnește în piață și decepționare. Am plecat la vânătoare de reportaj sensațional și văd, ca pără de rău, că „senzational” e foarte cain. O privire la ceas îm spune că noaptea îndepărta destul de lungă și promăptătoare.

Resemnat, miș împrejur spre a căuta un adăpost, paltonul devenind nu slab palativ contra frigului. Patru geamuri luminoase, lipite de trătuș, având deosebite simbolurile petrecerilor nocturne: jazz, dans, compasie, mai imbișăd în intru. Aci America și Anglia, cele mai mari puteri din lume, au făcut un pact de amicale, nerăfată de Liga Națiunilor, având un singur scop: să formeze o familie Dancingul-Bar, unde ană intrat.

După ce am coborât căteva trepte, mi s'a întîlnit primul spectacol, în persoana dominoaselor garderoibile care, cocăjătă pe telejewană garderoabe, privia prin oberteuri în interior. Am înțeles că desfășurarea programului va variați la loculului este în toiu.

M'am așezat la singura masă goată de lângă carei-parchet, unde „Miss Angela” dând titlu unui dans eccentric, și era, prin măști bine stinilate, pările mat selecte ale corpurilor ei. În tot timpul dansului nu uită să arunce ochiade focoase la masa unde cel din englez blonzi, roși și grăzi (pot să fie și nemți) cu care își va petrece noaptea, o mancare cu privirea. După ce altă cîteva numere de „atracție”, programul se epinează.

„Maestră” atacă un foxrott la modă. Percheile ne înălțuiesc și, ană-sugestională, se dansăză, își frenăd în ritmul muzicii trupurile, excitațindu-și sinjurile pentru... după oacea.

Dar... o surpriză, chiar și pentru direcția barului: mi neagră se desprinde înălțarea de la cheflui și începe să ne danseze o săptă american, intercalat cu diverse măști grotesce. Am înțeles... Negral, spre a nu să se arunce ochiade focoase la masa unde cei din englez blonzi, roși și grăzi (pot să fie și nemți) cu care își va petrece noaptea, o mancare cu privirea. După ce altă cîteva numere de „atracție”, programul continuă de... eccentricitate.

Un chinez, geloz de aplauzele negrașului, crede că este obligat să-și arate și superioritatea rasei galbene. Își incăpătă și e suficient să-și tremure unghiul în cadrul de epilepsie golopantă, ca să se numească și el „dansator”. Apoi, ambi „eccentrici”, extaziați de propria lor „numere” benevol și fără切ă, s'au înălțat, formând unul an cel de mai frumosă duo de dansatori. Astfel am avut ocazia să văd două curatori în cel mai îndrăznet charleston.

Ora, 2. Ceasă mă învăluit în nou cu mantia ei umedă. Continuându-mă vânătoarea, am ajuns la „Victorie”... Într-am să... Las pentru numărul viitor raportul impresionat.

L. Millo

Noul Președinte al Sindicatului „EMINESCU”

Se stă că dela înființarea Sindicatului „Eminescu” D-l Dobrică Radu era Președinte al Sindicatului și Delegat de muncă în port. Azi, în urma hotărârii luate de către Adunarea Generală și pe temeiul art. 28 din legătura sindicală, Sindicatul profesionale, pentru bunul mers și pentru propășirea intereselor Sindicatului D-l Dobrică Radu a renunțat de demnitatea ce o reținea de Președinte, rămânând numai delegat de muncă în port.

In sedință din 25 cor. Adunarea Generală a ales în unanimitate pe dr. Gh. Vălcu, ca Președinte al Sindicatului.

Venirea D-lui Gh. Vălcu în fruntea Sindicatului „Eminescu” este cu drept cuvânt binemeritată prin faptul, că acest muncitor a căutat ca, în calitatea sa de fost secretar să lupte pentru aducerea la îndeplinire a tuturor obligațiilor încreștinate, luptând chiar cu dusmanii ideologici ai înfrângând astfel pericolele ce-l ameneințau, riscându-și aproape până și viața, simând chiar punință unuiași și dusmanilor sănătății.

Cu un curaj demn de admirat a întăripat greuțile nevoilor muncitorilor săi și vedem numai răspălatie prin alegera sa ca Președinte al Sindicatului „Eminescu”.

CETĂȚENI!

Asigurați-vă viață și avutul numai la Societatea „AGRONOMUL”.

Bella recordurilor

Lumea civilă zăta, Europa și America, se ia la întrecere, — care pe care! — să deje locul de frunte pe culmea apogeică a tuturor eroismelor, a tuturor jongărilor și a tuturor... prostilor.

Bella recordurilor nefință interzisă nimănui, ea s'a propagat preutindeni și în toate creașile mici ori mari, dela geniu până microcefal. Așa se face că vechiul și nouă continent răsună de faimă îsprăvilor superbe și grozesti. Lindbergh, Costes și Bellonte, — albatrosii suibili, — cuceresc împărăția aerului, înfrântând pășapătia oceanelor; Edison și Marconi încercusă pământul cu cele mai puternice unde electrice și hirienice; Mussolini și Kemal relație doară popoare din cenusia lor, ca minunea legendară a pasărei Phoenix; și, alături de aceasta, aproape cu aceeași galăgă (o mai multă) se obligează și spălă de recorduri: niste atiniș de delirium tremens charleston-ează două zile și două nopti până cad sleșii ca niște otrepe; un cretin care nu poate conta decât pe forță, stomacul îngheț optzeci de ouă pe minut și un individ sau individuă care nu poate divedii nici un fel de aptitudine, atrage atenția publicului stând doar săpădăni pe craca unui pom!

Precum se vede, există numeroși recorduri și recorduri, dar de sgomitol lor nu mai poată luma să rătăscă, lacrime ar sta să le facă statistică, neexistă că ar avea un fallos record de răbdare.

La să aruncăm o privire asupra tărîi noastre să vedem cum să stă în privința recordurilor? Faimosul „Parfuriid”, bogat în aspirații și bălbăi oratoare ar putea, după cum a mai strigat la este tribună și întruniri: „Toate națiunile civilizate au făltăi ei, de că să nu avem și noi faiță noastră” — ar putea aici să, când yisul cu făltăi naționali să împlină și răspâlnită, — ar putea să vociferieze pe om temă ceva mai nouă, cum în acest fel: „Domnilor, Franța, Anglia, America își ară recordurani ei, de că să nu avem și noi recordurani noi”?

Să-i avem iubite domn Parfuriidi, să că se nău-lavem, dacă n'am început chiar să venim către originea speciei de recorduri, mai faimoase chiar decât înghițirea zeilor de ouă răscăptate pe minut și sederea pe o cracă zile și nopti deurănd. Noi avem oameni care înghiț milioane într-o noapte, milioanele tării stoarsă din spinarea contribuabilului; alii înghiț vagone și alii avioane și nu în mod iluzor, ca făcării, ci efectiv, în fața ochiului nostru placid și răbdător. Căci românul a văzut mulți jonglери de felul acesta în jara lui și nu se mai miră; nu se miră și nu se revoltă. Recordul cel mare pe care cred că-l deține românul înaintea tuturor națiunilor și să înghiță în sec totă viață și să regezeze pe toate răfumurile: intelectuale, morale și financiare. Zicea bine un poet, одноднош, dar mai bine s'ar nemeri să zică astăzi:

Vai de biet român săracul,
Îndărăt tot dă ca racul!

Poate că pe 1931 să ajungem la apogeul regresului spre a dejine și noi, în concertul recordurilor mondiale, pe cel mai trist record.

Un biet român

Constanța Mondenă

Sâmbătă 24 Ianuarie Asociația funcționarilor de Banca și ad obișnuit Bal-măscară, remarcându-se ca unul din cele mai reușite baluri ale sezonului.

Este de altfel cunoscută faima acestei asociații în a organiza baluri care sunt todeasca frecuente de o lume alesă. Controlul riguros al mașinilor (de data astă incărcinat D-lui C-tin Cananis de la Banca de Credit) precum și selecționarea invitaților dă balului un caracter de seriozitate și aristocrație.

Prezentul bal a fost precedat de un program artistic bine întocmit grație principelui președintelui d-lui Al. Pop de la Banca Românească și a odraslei sale Dră-Virginia Pop ajutată de tinerul talentat Hristu Nicolae de la Conservatorul dramatic din București. S-a jucat, printre altele, piesa „Hariț Răzegău” de V. Alexandri pentru a cărei reușita au depus sufletul D-relor V. Pop, Nany Beadian, V. Zarcozene și R. Cohen, achitându-se fiecare destul de mulțumitor de rolurile definite.

In cursul Balului s-au remarcat costume frumoase din care rețin pe D-na Bărbulescu esită Regina Balului, D-ra Virginie o concurență serioasă a reginei, D-ra Weinstein cu cea mai frumoasă mască și altele. Sunetele Jazzului a delectat asistența până târziu și cană soarele se urcăse pe cer de o suliță.

Bombardament cu bulgări de zăpadă

Sâmbătă 24 Ianuarie, în timp ce se oficia serviciul religios, mai mulți elevi, ca în toți ani, s-au adunat adăpostul în Bulevardul Ferdinand în fața Restaurantului „Grand”, spre a juca Hora Unirii, după ce au intonat diferite imnuri și cântece naționale, au început pe la ora 11 să bombardzeze cu bulgări de zăpadă, făcând imposibilă staționarea și trecerea cetățenilor pe acea porțiune.

Cu această ocazie sau ales foarte mulți trecători cu râni destul de grave, în special pentru Doamne și Dominoisoare era o nenorecire, fiind bombardamentul îndreptat asupra lor. O Doamnă cu copilașul ei era atât de gravi raniti, încât trebuiau să fie imediat transportați cu o sanie la spital. Credem că orice comentarii e de prisos.

Un proces spiritual la jurați

În ziua de 20 Ianuarie, când viscolul băte cu furie, mă găndeam unde să merg? Să fiu la adăpostul vântului și al frigului, cel puțin din motive de oră.

Gândindu-mă astfel, mă găsi în fața Primăriei, tocmai vroiam să mă reflecțe, spre locul de unde plecasem, când un prieten mă aștepta prietenesc pe umeri! Salutare dragă, unde mergeș? Salutare! Unde vrei să merg pe frigul istă? Nu vezi, ce e afară... tocmai și eu mă găndeam incotro să ţăru.

Știi ce! Imi răspunde prietenul, hai cu mine la Curtea de Juri, că și un proces foarte interesant de preșă. Da? Să mergem? Că, puțin să simt la adăpost de frigul care mă intră înăuntrul înase.

Procesul abia începus, dela prima vedere am înțeles pentru ce este supra plană săa de sedințe, era dor procesul maistrului Milăide Cutava dat în judecata pentu un articol incriminat în pamfletul său „Străluțocul”, și lucru cuțios, Milăideci voia cu orice preț să aibă un proces străumatic, el puțin prin pledoaria sa, regret foșă, că prin atitudinea ce și-a luate de savant și matric în secolul, a lost pur și simplu caraghios, cel puțin de noz, zău — ne-a distrat de minune, nu sămănu păcaș, cum poate deveni cinea atât de ridicol, făță de o curte prețută și serioasă, un juriu intelligent, și însăși, făță de noi care suntem pretențioși.

Totuși, Curtea I-a achitat, prin aducerea unui verdict negativ din partea juriilor! Să bine a făcut juriul! Pe covânt de onoare! Noi nu înțelegem, să umplim pușcările cu asfet de specime, că doar ce sunt vinovătoarea sărămătă deținute, să sulere un nou chin, adică: Pledoariei lui Cutava Milăide, locul lui, unde trebuia să fie trimis... și sămănu, însă nu e prea târziu. Li va veni și lui răndul. Ce puțin poate vitorii lui vor veni și noi avea de indată nimic, — căci nu-l vor înțelege. Să nu și îl te pomenesc că va ajunge sărăman și Minister... Doamne Ajuta!

VICTORIA-BAR

Un titlu ce, de la prima vedere, nu arăta decât o firmă comercială. Dar — întocmai ca pielea stâncă ce ascundă ochilor comonile celor 40 de hoti din 1001 de nopti” — acest nume, seară la prima vedere, își capătă o deosebită valoare artistică, din momentul în care ai vizitat locul.

Gustul elegant al aşezării lojilor, rafinamentul discret al lămpilor electrici, parțechul strălucitor ce improviză scenă, dă asistentului fizia unui elegant local de noapte din centrul Parisului.

Trec peste celelalte surprize ale localului (ca de exemplu: frumosul joc de lumini multicolore, orchestra jazz cu cele mai originale instrumente), spre a urma o privire mai concisă asupra bogățului program de vară.

Arta coreografică e redată în model cel mai amânat, dela firmele val (dans de bale), până la excentricul monden. Cele mai frumoase grisuri se întrec în a redă cat mai artistice pe Terpsiphora.

Dar clou-ul programului îl formează duetul Talmadge-Cyril. După ce au delectat cu dansurile lor excentrice selectul public mondial, exibându-se și în fața M. S. Regina Maria la Cairo, de la care a căpătat o frumoasă diplomă. Grație eforturilor Direcției „Victoria-Bar”, sună poate admira și noi un timp foarte scurt admirabilul duet Talmadge-Cyril.

Felicitem Direcția „Victoria-Bar” că a reușit să înfăptueze în Constanța — oraș internațional — un ocaș ce va dovedi străinilor gustul nostru occidental.

MEMENTO

Cinema Tranulis: Un mic acostu asupra fericei cu Dina Gralla

In fiecare zi la ora 6 și 9 seara Compania de comedii sub direcția d-lui Roland de Jassi.

Cinema Regal: Spectru Verde, sonor complect vorbit în limba franceză

Cinema Majestic: Rivalul Oceanului (Aripi albe)

cu William Boyd și Elinor Fair

In pauze Trupa de reviste M. BRUNO

Cinema Regina Maria: Goana după Milioane sonor cu Luciano Albertini

Cinema Capitol: In ghieriile Geloziei cu Fritz Kortner, Paul Richter, etc.

In programul viitor: Ecaterina Teodoroiu ???

Cinema Odeon: Cavalerul Roșu cu Rod la Roque și Lilian Rich

Premiile Ziarului „DOBROGEA”

Cupon No. 11

Strângeți aceste cupoane pentru participarea la trageri

INFORMATII

La Cinema Tranulis a sofis marea trupă de comedii sub conducerea acreditații artist Roland de Jassy, cu un bogat program care va distra publicul în fiecare lăză 6 și 9 seara. Arsambul este compus din Daniele Elvass, Nelly Caracoloni, Mimi Crețulescu; D-nii Măcedonski, Sandu Rădulescu, etc.

Deci, formația întregie tripe ne garantează reușita fiecarui spectacol.

Joi 5 Februarie vom putea admira la Teatrul Tranulis, pe răsfățări artisti ai scenei române: D-nii Tony Bulandru și Ion Manolescu în „Călătoria din urmă”, Episod de razboiu în 6 Tablouri.

De vânzare un automobil marca Citroen, puțin rușit cu cauciucuri noi, prețul 110.000 cu înlesniri de plată, a se adresa d-lui Carol Vaida la Banca Criswellon, Soc. „Agronomul”.

Se aduce la cunoștință că, Comitetul „Pro Eminescu” va fiu în un ciclu de conferințe, începând prima conferință d-lui Romulus Căndeș, Profesor Universitar din Cernăuți care va vorbi în ziua de 8 Februarie 1931, ora 10 a.m. în sala Regel despre „Propovăduitorii Ideii Naționale”. Vor urma conferințele D-lor Profesori Vianu, N. Constantinescu, Iorga, Caracostea, Mihail Sadoveanu, D-na Sadoveanu și alții.

Aceste conferințe se dau cu scopul de a se strângă fonduri pentru ridicarea unui monument lui Mihail Eminescu, „La Marginile Mării”. Dat fiind importanța și însemnatatea tuturor conferinților, suntem convingi că nimenei nu va lipsi. Intrarea Generală fiind numai 20 lei de persoană.

In curând Concert-Balul „Junimeei”.

Rusia a însemnat anul acesta o cantitate de cereale cu mult mai mare, ca cea de anul trecut cu intenția vădită de a provoca un Dumping mai simțitor.

La redacția noastră s'a primit anuarul presei pe anul 1931, al marei case de publicitate Rudolf Mosse din București.

Predau lecționi de limba Germană, Franceză și Engleză rapid în condiții avantajoase.

Doritorii se vor adresa la Hotel Bristol, la Portar.

Atregim atenția Patronului magazinului „Orient Palas” din str. Carol, ca pe vizitor, să fie mai politicos cu clienții săi.

Aceasta spre știință.

Turneul oficial al Teatrului Național din București, va reprezenta la Teatrul „Elips” în seara zilei de Miercuri 11 Februarie 1931 cel mai mare succes al dea giunea „FEMESEA și PAIAȚA”, celebră piesă în 4 acte și 5 tablouri după romanul lui Pierre Louis și Frondaie, în frunte cu marii artiști Maria Zimniceanu și N. Bălăteanu cu un ansamblu ales din cei mai renumiți artiști ai Teatrului Național.

Soc. „Generală” a funcționarilor comerciali organizează pentru Sâmbătă 31 cor. un BAL în sala „Ivor”.

In curând vor reîncepe repetiții teatrale, corale și instrumentale ale asociației „Astra” în locul fostei Librarii Teodorescu pusă la dispoziția cercului în mod gratuit de către D-l Alex. I. Teodorescu.

Polite Protestate

Al. Datzki Constanta lei 4000; M. Fătu lei 5000—5000; Fr. Daniilepoul lei 16932—34/71; N. Budagian 2085; Gr. Merișescu 4000—4000—3000; H. Husser 2500; S. Butuză 2900; Ion Popescu 10000; P. Orănescu 10000; Major D. Strat 5000; Voicu Zaharescu 6000; C. E. Nicolae 10000; P. Opris 4600; P. Goga 5000; Th. Nicula 5000; St. Canafinschi 20000; T. Abdalaim 6540; Vasile Apostol 1230; Ionel 14310; Fr. Gruber 10000; O. Zadunari 10.000; D. Cottis 1500; M. Alteștescu 10300; E. Matatia 3500; N. Polidici 3000; Otto Zeidler 35500; Ghîță Isprăvă 2000; E. C. Stavarache 2104; Stan M. Pamblică 1900; D. Cottis 4000; R. M. Bercoviță 1000; Fr. Ovanesian 2000—2000—2000; Fănică Zisea 1500; H. Husser 5000; B. G. Sosoi 14380; S. Butuză 1250; Nicolae Guju 3433; E. C. Stavarache 2000; M. Vasilescu 3200; Stefan Garabet 4000; M. Torkol 2000; Fr. Ovanesian 5000; G. Cameanian 2907.

Doriti o cămașă bună modernă și ieftină?

Care grăte mașinilor electrice perfecționate, satisfacă în mod conștientios și prompt orice comandă. În depozitul fabricii se găsesc în perna: ență mari stocuri de lingere bărbătească gata confectionate precum și cantități mari de poplinuri, zefiruri, dejaleneruri, și oportunități pentru confectionări de comenzi.

Se primesc comenzi și cu marfa clienților

„NADEJDEA” din Galați

Adresați-vă cu încredere fabrii de lingerie bărbătească în depozitul „NADEJDEA”, Galați

HAINA-I OMUL

Doamne, domni sau Domnișoare
Astăzi șițe oricare
Că nu e nimic pe lume
Decă s'au un fațnic nume.
Ori stăut și de-orec domn:
Haina face omul om.
Ca atare valoarează
Mult un croitor de văză,
Căci el ori și ce defect
Mi fi'l scoate tot perfect...
Să veză doamne în mantouri,
Robe, rochi cu picouri,
Căt de sic mi le arată
De-i bătrâna pare fată
la veză domn în haine bune
Zici că nu e om pe lume
Elegant și minunat
Ca Don Ioanul Imbrăcat,
Ce credeți c'au oferit
Bani mai mulți decăt boerii?
Nu, dar haina lor bogată
Bagă'n draci pe orice fată.
Însă ce a ei e minune
S'ai un croitor de lume
Să-ji lucreze după plac
Ori ce haină, chiar și frac,
Să-ji vine turnat pe tine,
Să te orangeze bine.
Astă-i idealul lor,
Fala croitorilor.
Să fă'a căuta căt anu
Venit la Serban Moicanu
Diplomat de Academie
Să maistru' Croitorie.
Este Tânăr en gust fin
Iar la preț nul e meschin
Este prompt și nai habar:
Luati adresa din ziar,
Strada și Stefan cel Mare
Număr salsprezcece are.

„Arta Electrică”

I. MUNTEANU

Atelier Electro-Tehnic de reparări și Rebobișiri de dinamuri Electro-Motoare și tot felul de mașini și apărate Electrice pentru Industrie și Menaj.

Instalație specială pentru verificarea și plumbuirea Contorilor aprobată de Direcția Generală a măsurilor și greutăților din Ministerul de Industrie și Comerț

Toți cetățenii care au o nicioare pentru verificare să se adreseze eu încredere la „ARTA ELECTRICA” Piața Independenței No. 2 Constanța, unde vor fi pe deplin mulțumiți, plătind taxele legale percepute de către serviciul de măsuri și greutăți.

I. Munteanu

Piața Independenței No. 2
CONSTANȚA

CEASORNICARIE ȘI GIUVAERGERIE ISAC LENOBEL

CONSTANȚA - Str. Carol No. 46 - CONSTANȚA
Mutat din str. Carol 41

Execuția în condiții ireprosabile
ori ce fel de lucru
atingător acestei
branze, cu prețuri
absolut de
concurență

La Cinema Tranulis
marele artist
Roland de Jassy

în fiecare zi la ora
6 și 9 seara

Parcul „TATARIA” Salon

— BINE INCALZIT ȘI ILUMINAT —

Amuzamentul cel mai plăcut
în timpul iernii prin serate

Fiecare Sâmbătă și Duminică seara
Serată Dansantă

Splendida Orchestă a Baziei Navale
sub conducerea d-lui Sublocotenent
SIMION A. SLATOV

Bufet bine assortat — Beuturi delicioase

— SE PETRECE CA'N FAMILIE —

— Cine merge o dată continuu să meargă mereu —

— Prețuri modeste — Intrarea Liberă —

Abonații ziarului nostru primesc o poală de asigurare de 20.000 lei gratuită cu amortizare prin tragere la sorti, de la Societatea Anonimă de Asigurări Generale „AGRONOMUL”.

CA ELEGANTA IMPUNE RESPECT!!!

Deci Onor. Publicul Constanțean se poate imbrăca bine, eleganți și ieftin numai la

Croitorie Bărbătească de primul rang, se confectionează tot felul de vestimente, civile, militare, uniforme școlare, sporturi etc.

Confectiuni de Damă ca: Tabaroare, Pardesiuri și Mantouri cu fason bărbătesc și de dame.

Croială specială pentru a masca diferențele ale corpului.

ESTE UN ADEVĂR!

Diplomat și Medaliat cu Medaliile de aur de la concursul de lucru din Paris

Dezvăluia mea este croială, eleganță, execuție promptă și lucru conștientios, spre a mi se asigura o văstă clientelă.

Totdeauna în curenț cu modelurile cele mai noi ale sezonului.

Rog și să vizita onorându-mă cu comenziile Dvs. Promitindu-vă că veți

fi de denum satisfăcuți.

Vizitați Elegantul Bar „Victoria”, fost Bristol, Piața Independenței